

پەرىلە

سەلاح نىسارى
(بۆكان)

لەگەل پەرى دەستە خوشكم لە باخچەكەدا خەرىكى خزمەتكردنى ئەو گولانە بووين، كرىپارەكان لە ئىمەيان دەكړې. ئەوانىش بە دىيارى دەيان دا بە دلخواز و نازىزى خويان، يان دەيانبرد بۆ سەر گلکۆى جوانمەرگ و گۆر غەرىب و چوزانم ئەوانەى وا دىدار ناخر بوون. ئىمە سەرقالى كاروبارى خۆمان بووين. بە دەم قسە و پىكە نىنەوہ چەپكە گولمان دەبەست و چل و چىومان ھەلدەوہ ژارد و ھەرزە و پەرزەمان دوور دەخستەوہ. بىرمان لە داھاتوويەكى پەنگىن و شىرىن دەكردەوہ. گول و گەلا بە دەم شنەباوہ وەك كىژۆلەى تازە خۇناسىو لەنجەيان دەكرد. نەك ھەر ئىمە، پەلەوہ رانىش ئەو بالندە كۆچەريانەش بە سەر سەرماندا پادەبردن، بەو بىن و بەرامەيە سەرخۆش و مەست دەبوون.

خىزەرەى ئاوى جۆگە و قەمتەرەكانىش ئازارى دللى خەفەتبارانى پادەمالى. ئاخ پەرى گيان، ئاى چەندە دلەت بەو گولانە خۆش بوو. دنيا بۆ تۆ و لە پىش چاوى تۆ گول و گەلا بوو، جوانى بوو، ئاوات و ئارەزوو بوو، شەقام و كۆلان، بەرھەيوان و دالان، بەر پەنجەرە و تەنانەت سەربانەكانىش بە گول داچىنتى. دنيا ت بە گول دەبىنى. ئاخ پەرى گيان پەرىلە، كەى من و تۆ بە بىر و مېشكاندا دەھات ئەو پۆژگارە بىتە پىش، ئەو سەردەمە ببىنين؟ چما ئاواتى من و تۆ ھەر ئەوہ نەبوو، مالەكەمان، كۆلانەكان و بگرە ھەموو شارەكەش بكەين بە گول؟ ئەى بۆ وامان لى ھات؟ بۆ وامان بەسەر ھات؟ پەرىلەكە، پەرىلە گيان، لە بىرتە ئەوان بە دەنگى ئەللاوہ ھاتن،

به سروودی ئاسمانییه وه هاتن. به ئایه تی پدین و شمشیره وه هاتن. به موژدهی هفتا و دوو پهری و شه رابه نته هور وه هاتن؟ له بیرته، یان به بینینی ئه وان؛ به ئایه تی گورانندیان کاس بووی، هیچت له بیر نه ماوه؟ من ئیستاش وا ههست ده که م، پیکه وه دانیشتووین و چه پک چه پک خه ریکین گوله کان ده به ستین. به هر لایه دا ده پۆم شیوهی تۆم له پیش چاوه.

له بیرته وه ختییک باخچه پر له گوله که یان به ویرانی به جئ هیشت و به ژیر سیبهری پیروزی ئه لادا بردیانین، دارستانه که له نه شه که وت؟ بلبه کان نه یانخویند و که وه کانیش له قاسپه که وتن؟ تۆش ئاگات لئ بوو سروه نه بزوت و خندهی ئه و مندالانهی گوئیان له گریان و زیکهی من و تۆ بوو، بوون به پارچه یه که سه هۆل؟ له بیرته به هر لایه کدا ده هاتن و پاده بردن، په پۆی رهشیان هه لده واسی؟ به بینینی ئه وان خونچه کان بزه نه ده که وته سهر لیویان و چروکانیش ده پووکانه وه؟ ئاگات لئ بوو چۆن په راوه کانیان ده سووتاند و شمشالیان ده خنکاند و ته لی تاره کانیشیان قرتاند؟ من ئه وانم هه موو له بیرماوه. له بیرمه گوینان و تیخی پدین تاشینیان هه رام کرد. له و پۆزه وه بازاری هه رام گه رم کران. گول هه رام، دل هه رام، به له نجه پۆیشن هه رام، خو شووشتن هه رام. تیپامان و سهیری ئاوینه هه رام، بیرکردنه وه هه رام. داری میویان بری و تری و قورهش هه رام کران. دهستی ئه و ژنانه قرتان ترشیان له کوپه کاندادا ده نان. هه رام له دوی هه رام. قه له م و کتیب، قوتابخانه و جامخانهش هه رام. په ریه که، مه زلوومان خودایه کیان له بانی سهر هه یه. زالمان خودای سهر زه وین، که چی ده لئین ئه ویدیش خودانی ئیمه یه.

په ریه که، بهر له وهی بگینه ئه و دۆزه خه ی ئه وان ناویان نابوو به هه شت، من ئه و شتانه، ئه و هه رمانه م به چاوی خۆم بینیی و به گوئی بیستن. ئاخو ئیمه شایانی ئه و پۆزه ره شییه بووین؟

ئاخو نییه ت و هیوایه کی خراپمان له دلدا بوو؟ خه لک ده لئین دل ئاوینه ی دل، منیش ده لئیم مروفی ژیر ئه و که سه خۆی له ئاوینه دا ببینیت. تۆ ده زانی وه ختییک به ده وری ئه و گولانه دا ده هاتین و ئاومان ده دان و ده ستمان به سه ردا ده هیئان، چه نده جوان ده گه شان وه، وه ک په نگریک شه نه بالی وه سه ر بکیشی، وه ک کۆپه یه ک دایک بیلاوینتی، وه ک چلووکی چناریک سروه پاییژینتی، وه ک تروپکی شاخیک زه رده ی به یان سیپالی شه وی له سه ر هه لدا ته وه. ئاخ په ریه که بۆ وامان به سه ر هات؟ چاوان ده گیپم و ناتبینم، که چی دایمه وا هه ست ده که م شان به شانم دانیشتوووی، تۆبلیی تاوانی چ گوناخیک له گه ردمان بیت؟ چما ئیمه خزه تی گولمان نه ده کرد؟ دلی خه لکمان خو ش نه ده کرد؟ بیئتی گولمان له سینگ و به روکی ئه و خه لکه و ته نانته له کوچه و بازاریش نه ده پژاند؟ ئه ی ئه وه چ به لایه ک بوو ئاوقامان بوو، بۆ که وتینه ئه م پۆزگار و دۆزه خه وه؟

په ری گیان، په ریه که م، برپارم داوه له و پۆوه باسی ئه و پۆزه ی خۆم و خۆت بۆ هه موو که س بگپرمه وه، نه یشارمه وه. ئه م چیرۆکه بۆ دار و به رد و خوینده وار و نه خوینده وار و ئیماندار و بی ئیمانیش وه خوینم. چی شه رم؟ شه رمی چی. نانا، شه رمی پیناوئی، چیمان به سه رهات له سه گ و پشیله شی ناشارمه وه. بۆچی بۆچی شه رم بکه م، له چی شه رم بکه م، له خۆم، له و

خه لکه؟ له خزم و کەس؟ له خودا؟ نه خپږ
 له کەسی ناشارمه وه، با هه موو کەس بزانی
 پیاوه کان، به لئ پیاوه مەبارە کە کان، پیاوه
 ئیمانداره کان، چۆن به بستیک ږدینی پیروزه وه
 به موژدهی شەفاعەت و نورانییه وه، به ئەمری
 خوداکانیان، هاتن و خۆیان کرد به باخچه کە دا
 و گوڵه کانیان کوشت، من و تۆیان له گه ل
 خۆیان برد. ئیستاش گویم له زریکه و هاواری
 گوڵه کانه، ئیستاش خوینی په لکه گوڵه کان
 له وکاته دا که بنیان ده پزانندن، ده یانکوشتن،
 وه بن پیمان ده دان، به سه ر پوومه ت و شان و
 قۆلمه وه ماوه. ئای په ریله که، نازانم ماوی، له
 ژیاندا ی، له کوپی؟

په ریله که م، ئه وه سه ری خۆم هه لده گرم و
 ده ږۆم، ده ږۆم و ناشزانم ږوو له کوئی ده که م،
 به لام له هه ر جییه ک وچان بده م، بگه مه هه ر
 شتی که که خاوه نی دل و گیان بیته، چیرۆکی
 خۆم و خۆتی بۆ ده گپرمه وه.

دوای ئه وه ی ږزگارم بوو به چۆل و کیواندا،
 به ږووبار و لیږ و زهرد و نه یاندا، هاتم، هاتم،
 به لکوو بگه مه وه ژید و لانکه ی ژیانم، به و ناواته ی
 جاریکی دیکه چاوم به باخچه که بکه ویته وه.
 په ریله که م ببینمه وه، به لام دل م ده لئ تازه
 هه رگیز نایبینییه وه. ئه و زیږه یه، به لئ ئه و
 کاته ی من و په ریله، هه ر په که مان پیلێکمان
 به ده ست په کئ له پیاوه پیروزه کانه وه بوو،
 به جیا بۆ هه ره مه سه رای خۆیان ده یانبردین،
 بۆ ئه و ژووره ی بۆنی پش و چلک و پیلآو و
 گوږه وی کاسی کردین. ئه و ژووره ی له دووره وه
 بۆنی تاریکی لئ ده هات. دلنیا م په ری گیان
 نه ماوه. ئه و زریکه ی من بیستم زریکه ی مه رگ
 بوو.

شه که ت و ماندوو له ته نیشت خورپینیک

ږووبه ږووی تافگه یه ک دانیشتم و ئاوا باسی خۆم
 و په ریله م بۆ گپرایه وه: دوای ئه وه ی باخچه ی
 گوڵه کان و ږیران بوو، من و په ریله یان له گه ل
 خۆیان برد. زۆر و که م ږویشتم، گویت لیمه
 تافگه ی خورپین گویت لیمه؟ به لئ هه ر په که یان
 له دیویک کردین. دیویک په نجه ره کانی به ئالای
 په ش کوپږ کرابوون، ئیدی نه مزانی شه وه، یان
 ږۆز، ناگر به ریووه گیانم. به سه ره نیه کانیان
 جه رگیان هه لدرپین. په ریله ش هه روا. نه په ک و نه
 دووان، نه هه وت و نه هه شت. ئیدی من ناگام
 له دنیا ږږا. نازانم ماوم، یان مر دم. ئاسمان به
 سه رمدا ږووخا. دنیا م لئ بوو به دۆزه خ. به نیو
 په نگر و دووکه ل و خوین و پیش و عابادا ږامکرد.
 له سه ر پۆلووی ناگر هه لچوقام، بږژام، بۆچرووی
 پیست و گوشت و خوین کاس و گپژی کردم.
 وه بیرم هاته وه هه تا سه عاتی که له وه پیش، هه تا
 دوینئ، هه تا چه ند چرکه له مه ویه ر من ئافه رت
 بووم، کچ بووم، مرۆف بووم، گیانله به ر بووم.
 ئه ی ئیستا چیم؟ من، من هه رگیز وه ک ده سه ته
 خوشکه کانم، ته نانه ت وه ک دایکیشم نالیم بریا من
 ئافه رت نه بوویام. گویت لیمه تافگه ی خورپین؟
 یان تۆش ده نگم نابیستی؟ وه ختی که سه رم به رز
 کرده وه تافگه به حه واوه وشک هه لاتبوو.

ماوه یه ک دواتر، ئه م چیرۆکه م بۆ حه زره تی نالی
 گپرایه وه، خۆله میشی سه ر برینی لادرا و پشکووی
 حه بیبه ی گه شایه وه. بۆ په ره میردم خوینده وه، به
 ده ست و داوین باوه شیته ناگری نه ورۆزی کرد. بۆ
 (هیمن) م باس کرد، چه ند کۆپله ی دیکه ی خسته
 سه ر ناله ی جو دایی. ما م هه ژار ئه م چیرۆکه ی لئ
 بیستم، به سه ر دیوانی بۆ کوردستاندا گریا. به ده م
 سیاچه مانه وه بۆ (مه وله وی) م گپرایه وه، وتی: ئه گه ر
 عه نبه ر خاتوون بیژنه وی، ناگر ده گریت. له سه ر
 مه زاری (زیره ک) ی نه مر باسی ئه م کاره ساته م

کرد، دەستی له بناگوویی نا و کردی به خالهی
 پښوار. وهختیک بۆ مهولانام خویندهوه قرچه له
 نهینامهکهی ههستا و قامیشه لانیك ناگری تیبه
 بوو. بۆ مهلانی کۆچهریم خویندهوه، بۆ هه لۆم
 خویندهوه، بوو به خالک به ته شقی ئاسمانهوه.
 بۆ گورگم باس کرد، ددانه کانی هه لوه رین. بۆ
 قه نیل و شاهۆ و نه که رۆز و تهره غه م خویندهوه،
 له رزین و به سه دان تاشه به رد گلۆر بوونهوه.
 گه پامه وه، گه پامه وه، بۆ زۆزان و گه رمیان و شه نکالم
 گێژاپه وه، مه سه فا ره ش، سووتا و مه له ک تاروس
 نه سیرینی دابارین و دنیا دهنگی دایه وه. بۆ شلیزه
 و گولاله سووره ی ده روده شت و کویتانم خویندهوه
 له حاستی خۆیان سیس بوون و به لادا هاتن. بۆ
 نه ستیزه کانم گێژاپه وه، پاخوشین و له چا و ن
 بوون. بۆ قه ره جه کانم باس کرد، دوا ی گرتنه وه ی
 تالعه یه ک سه ری خۆیان هه لگرت و نه گه پانه وه.
 بۆ دایکه ره شپۆشه کانم گێژاپه وه به رۆکی خۆیان
 دادپری.

په ریه که، نه م چیرۆکه م بۆ خۆم گێژاپه وه،
 به رگه ی بیستینیم نه گرت و پوو خام. وێران بووم،
 بووم به کۆیه که له ناگر، له هاوار. پوو باریک له
 فرمیسک. بووم به پرچه سپیه کانی هه موو دایکانی
 کۆس که وته، بووم به گرکان، بووم به مانگ به
 تاقی ئاسمانه وه، هۆن هۆن ملوانکه ی نه ستیترانم
 هۆنییه وه. له چوار قورپنه ی دنیا وه منیان بینی.
 جا نازانم په ریه که ناخۆ تۆش به رگه ی بیستنی
 نه م چیرۆکه ده گری وا به سه رمان هات؟
 ناخ په ریه که، چه نده بیزارم له نیوی پیاو،
 له نیوی نیرینه و چه نده رقم له و مرۆقه
 ناوگه ل برسی و چاونه زیترانه یه. تۆ ده زانی پیاوه
 پیروزه کان چۆن، به قسه یان بکه ی مالت ده خۆن،
 له قسه یان ده رچی خوینت ده خۆن. په ریه که،
 له بیرته جاریک وت: ئیبه هه موو رۆژیک

سه ره پای خزه م تکر دن، نه و گولانه ده برینه وه و
 ده یان فرۆشین. تۆبلی خوی خودا جه زای نه وانمان لی
 نه ستین؟ له بیرته په ریه که م، من نازانم خودا
 که ی جه زا ده ستین، ده باشه نه گه ر خودا
 جه زا نه ستینه، جه زای ئیبه قورستره، یان نه و
 پیش پیرو زانه ی من و تۆ و هه موو گوله کانیان
 لاقه کرد و نه تکیان کردین، که ی نه و داده
 ده پرسن؟ نه و دۆسیانه بۆ که ی هه لده گیرین؟
 ناخۆ ته پوتۆزی زه مان دایاننا پۆشی؟ من، من
 نه گه ر نه مرۆ دادم نه پرسن، سه به ی بۆ چیمه!
 من نه مرۆ بریندارم، نه مرۆ برینم کولاه ته وه
 و دیسان وێران بوومه ته وه. تۆبلی نه مرۆش
 هاواری من نه بیستن؟ هاواری خۆم به گوپی
 دنیا دا ده ده م. حه قی خۆم ده ستینم.

تۆ وت: خودا حه ق ده ستین، تۆله ی بزنی
 کۆله له بزنی شاخدار ده ستین، تۆله ی لی
 ده کاته وه. من نامه وئێ که س تۆله م بۆ بکاته وه.
 تۆ وت: خودا دهستی زالم ان په ق ده کات.
 نه ی بۆ تا ئیستا نه مدیوه دهستی که سیکی
 وشک کردییت. نه مدیوه دوعا و نزای که سیک
 گیرا بووییت. وا دیاره ئیبه مرۆقه کان ئیمان
 و باوه رمان لاواز بییت. ده ی نه گه ر لاواز نییه،
 تا ئیستا دیتوته نزای که سیک وه رگیراییت. تۆ
 وت: دوعای منداله کان گیرا ده بی. من ده لیم
 منداله کان زالم نین، دل ره ش نین. نه وان جارێ
 نه بوون به پیاو، پدینی مه مباره کیان سه ری
 ده رنه هیناوه. نه وان په پوولهن، نه وان غه دریان
 نه کردوه و تاوانبار نین. په ریه که، نه وه نده
 بزانه له و دنیا یه دا هه ر په ریه کان و منداله کان
 تیدا ده چن. په ریه که، نازانم تۆ ده بینمه وه
 یان نا، دلنیام هه ردوو کمان به باخچه که شاد
 ده بینمه وه، گوله کانیش ده پوینمه وه.